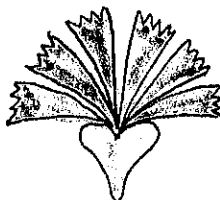

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

δρχ. 150

Μάρτης 1995

αρ. φύλλου 53

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΖΟΡΤΖ 12, πλ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ΑΘΗΝΑ 106 77, τηλ. 3822315 - 3819887 (7-10 π.μ.)

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΙΜΩΡΕΙ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ ΠΟΥ «ΥΠΑΡΧΟΥΝ»

Τα τελευταία γεγονότα έβγαλαν στην επιφάνεια πράγματα λίγο πολύ γνωστά, όπως αναλύονται στη σελ. 4: Κυβέρνηση δεν υπάρχει (ίσως εντυγχώς), υπάρχουν μόνοι υπουργοί, που είναι ανίκανοι να πάρουν οποιαδήποτε πρωτοβουλία ή απόφαση και το μόνο που (δυετυχώς) κάνουν είναι να υλοποιούν όποια επιλογή έρχεται από την ΕΟΚ.

Οι αντιθέσεις των ξένων συμφερόντων έχουν μεταφερθεί ούτως ή άλλως στην κυβέρνηση και οδήγησαν στην παραίτηση και τον 3^ο και τελευταίο υπουργό που έπαιρνε κάποιες πρωτοβουλίες. Μετά τον Τσιπώνη, που πήγε να βάλει κάποια τάξη με τους διορισμούς, και τον Κουβελάκη, που πήγε να χτυπήσει τη διαφθορά στις φυλακές και γενικότερα στο χώρο της Δικαιοσύνης, οδήγηθηκε σε παραίτηση και ο Παπαδεμετής, που προσπάθησε να χτυπήσει τα κυκλώματα της νύχτας και την τρομοκρατία. Η παραίτηση Παπαδεμετή ήταν και η σοβαρότερη, γιατί είναι ένα πολιτικό πρόσωπο, που εκφράζει ένα μεγάλο αριθμό ψηφοφόρων (τους προοδευτικούς δημοκρατικούς και όχι μόνο).

Θεωρούμε ότι η κυβέρνηση δε μπορεί να κρύψει πια, ότι παραπαίει. Ίσως είμαστε μοντά σε σοβαρές εξελίξεις, περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Η άσκηση της εξουσίας δεν επιδρά πλέον ευεργετικά στην υγεία του Α. Παπανδρέου, αλλά την κλονίζει επικίνδυνα.

Από την άρχη ο Έβερτ δεικνύει βλακωδώς ότι θα μπορούσε να ρίξει την κυβέρνηση ή, έστω, τον Α. Παπανδρέου, υποστηρίζοντας τις καταλήψεις των εθνικών δρόμων από τους αγρότες. Λέει στην ΕΟΚ ότι είναι ο καλύτερος υπηρέτης της στην Ελλάδα και την ίδια στιγμή υποστηρίζει αυτούς που αρνούνται τις εντολές της! Έτσι έδωσε παράταση ζωής στην κυβέρνηση και οι Σουφλιάς, Μάνος, Ντόρα προτιμούν κι άλλο την καρέκλα του.

Οι αγροτικές κινητοποιήσεις

Η κινητοποίηση των αγροτών ξεκίνησε από το αίτημα της απόσυρσης των αντικειμενικών κριτηρίων, αλλά χρήσιμα αυτό εκκαταλείφθηκε και απομαζεύθηκε όλη η ουσία του αγροτικού προβλήματος: Ο Έλληνας αγρότης οδηγείται στην καταστροφή. Η κινητοποίηση αυτονομήθηκε σε σημαντικό βαθμό από κόμματα και συνδυαστικές ηγεσίες. Η κυβέρνηση αιγνιδιάστηκε. Χρειάστηκε 10 μέρες, για να πάρει θέση και τελικά αντέδρασε με τρόπο, που σίγουρα δεν έχει τη σφραγίδα του Α. Παπανδρέου, που (τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση) φαίνεται ότι δεν είχε επαφή με την πραγματικότητα.

Τελικά οι αγρότες, αφού είδαν ότι η μορφή των κινητοποιήσεων τους δε μπορεί να τραβήξει πολύ, ότι βραχυπρόθεσμα δε μπορούσαν να κερδίσουν κάτι περισσότερο (οι επιμεταρχές, στελέχη του ΚΚΕ και της ΝΔ πήραν εντολή να σταματήσουν) αποσύρθηκαν, έχοντας κερδίσει λίγα πράγματα, αλλά κυρίως τη συνειδητοποίηση της δύναμής τους. Αλλάστε, η βελτίωση των υαίρικών συνθηκών τους ανάγκασε να πάνε στα χωράφια τους, να δουλέψουν.

Για την κινητοποίηση των αγροτών το ΑΣΚΕ έβγαλε την παρακάτω ανακοίνωση:

Αθήνα 31/3/95

« Η θέση των Ελλήνων αγροτών θα χειροτερεύει συνεχώς, όσο η χώρα μας είναι ενταγμένη στην ΕΟΚ. Οι τιμές θα πέφτουν, το κόστος παραγωγής θα ανεβαίνει, μαζιέρχειες θα ξεριζώνονται και πλήθος ανέργων πρώην αγροτών θα συνωστίζονται στις πόλεις, για ερχασίες που σήμερα κάνουν ξένοι ερχάτες. Η γεωργειακή ένωση ΕΟΚ-Τουρκίας είναι άλλο ένα χτύπημα στην ελληνική αγροτική οικονομία.

Όποιοι συνδυασιστές, ευεταίρις ή πολιτικοί (συνέχεια στη σελ. 5)

Από τη ζωή και τη δραστηριότητα των Α.Σ.Κ.Ε.

Η πύτα του Α.Σ.Κ.Ε.

Κόψαμε την πύτα μας στις 21 Γενάρη στα γραφεία μας και χαιρετήσαμε τον καινούργιο χρόνο, που ελπίζουμε να είναι δετικότερος για την χώρα μας. Για το σκοπό αυτό το ΑΣΚΕ θα αγωνίζεται πάντα, όπως τόνισε στη σύντομη πολιτική ομιλία του ο σ. Νίκος Καργόπουλος. Οι δυσκολίες πολλές, οι συνθήκες αντίζοες, αλλά η θέλησή μας για στόχους, που δε μπορεί παρά να γίνουν στόχοι όλο και περισσότερων Ελλήνων πολιτών.

Συμπληρώθηκαν 11 χρόνια "ζωής" και προσπαθειών του ΑΣΚΕ. Ο απολογισμός όχι μικρός. Και πάντως, όπως χαρακτηριστικά είπε ο σ. Μ. Μιστέλογλου, αν αναλογισθούμε τα προβλήματα, και μόνη η συνέχιση της ύπαρξής μας αποτελεί από μόνη της άδλο!

Η ατμόσφαιρα και το γλέντι που επακολούθησε ίσως ήσαν τα θερμότερα των τελευταίων χρόνων.

Αποστολή στη Βοσνία

Το Φλεβάρη έφυγε από τις Σοφάδες αποστολή βοήθειας προς τον αγωνιζόμενο Σερβικό λαό της Βοσνίας. Μια επιτροπή πρωτοβουλίας, στην οποία πρωτοστάτησε το μέλος της Ε.Ε. του ΑΣΚΕ Ηλίας Κεφαλάς, συγκέντρωσε 280 φιάλες αίματος και μεγάλη ποσότητα φαρμακευτικού υλικού, που με φορτηγό του Δήμου και 4μελή αντιπροσωπεία μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο της Μπάνια Λούκα.

Η αποστολή, αφού συνάντησε σοβαρά προβλήματα κατά τη διέλευσή της από τη Βουλγαρία, έγινε δεκτή από τα συνδικάτα στο Βελιγράδι και στη συνέχεια προωδήθηκε προς την περιοχή των επιχειρήσεων. Στη Μπάνια Λούκα έχουν ήδη συγκεντρωθεί 40.000 πρόσφυγες από τα γύρω χωριά και στο νοσοκομείο της υπάρχει μεγάλη ανάγκη από αίμα και φαρμακευτικό υλικό. Οι απώλειες των Σέρβων και η αγριότητα των Μουσουλμάνων, που έχουν την κάθε είδους βοήθεια από τις Μεγάλες Δυνάμεις, δε γνωστοποιούνται στη διεθνή κοινή γνώμη από τα Μ.Μ.Ε.

Η ελληνική αντιπροσωπεία συνάντησε ένα λαό αποφασισμένο να μην υποκύψει σε κανένα εκβιασμό των Μεγάλων, όσες δυσίες κι αν χρειαστούν. Έχουν ήδη οργανώσει μια στοιχειώδη γεωργία και κτηνοτροφία, για να καλύπτουν κάπως τις ανάγκες τους. Οι

Σερβοβόσνιοι, με την υποδοχή που επεφύλαξαν έδειξαν ότι είναι πολύ σημαντική γι' αυτούς η ηθική και υλική συμπαράσταση από το εξωτερικό.

Κλιμάκια του Α.Σ.Κ.Ε.

Στην περίοδο Γενάρη - Μάρτη κλιμάκια του ΑΣΚΕ περιόδευσαν σε διάφορους νομούς της Ελλάδας, ήρθαν σε επαφή με φίλους του ΑΣΚΕ και μοίρασαν την προκήρυξή μας.

- Στις 28 και 29 Γενάρη οι Ν. Καργόπουλος, Σ. Στενός, Η. Κεφαλάς, Ε. Μητσάκη και Μ. Δεσποτάκης επισκέφτηκαν τη Λαμία, την Καρδίτσα, τον Παλαμά, τη Λάρισα, το Βόλο και τη Στυλίδα.
- Στις 6 Φλεβάρη οι Σ. Στενός και Ν. Θ. Καργόπουλος επισκέφτηκαν την Πάτρα.
- Στις 11 Φλεβάρη οι Ν. Καργόπουλος και Ε. Μητσάκη περιόδευσαν στη Θήβα, Λιβαδιά, Δίστομο και Άσπρα Σπίτια.
- Στις 18 και 19 Φλεβάρη οι Ν. Καργόπουλος, Σ. Στενός, Μ. Μιστέλογλου και Μ. Δεσποτάκης περιόδευσαν στην Κόρινθο, το Άργος, το Ναύπλιο, την Τρίπολη και τη Σπάρτη.
- Στις 4 και 5 Μάρτη οι Ν. Καργόπουλος και Ε. Μητσάκη επισκέφτηκαν την Καλαμάτα, την Κορώνη, τα Φιλιατρά και τον Πύργο.

Η περιοδεία που προγραμματίστηκε στο τέλος Μάρτη για τη Βόρεια Ελλάδα δεν πραγματοποιήθηκε λόγω του κλεισίματος της Εθνικής Οδού από τους αγρότες.

Στην ίδια περίοδο έγιναν περιοδείες και στις συνοικίες του Λεκανοπεδίου (Γκύζη, Αμπελόκηποι, Ζωγράφου, Μαρούσι, Κυβέλη, Κερατοίνι, Δραπετσώνα, Ηλιούπολη, Βύρωνας, Δάφνη, Παγκράτι, Μπραχάμι).

Οι Γερμανοί ξανάρχονται στη Ν. Πελοπόννησο

Έχει γραφεί κατ' επανάληψη στον τύπο ότι Γερμανοί αγοράζουν τους πύργους της Μάνης. Κατά την επίσκεψη του κλιμακίου του ΑΣΚΕ στη Μεσσηνία διαπιστώσαμε ότι το πρόβλημα έχει ευρύτερες διαστάσεις. Δεν είναι μόνο οι πύργοι. Η κυβέρνηση Κολ έδωσε κίνητρα και παρότρυνε με κάθε τρόπο Γερμανούς πολίτες ν' αγοράζουν μεγάλα κτήματα στα παράλια της Μεσσηνίας, να κτίζουν βίλες και να ζουν μόνιμα εκεί. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη ήταν προφανώς συνεννοημένη.

Έτσι οι γερμανικές βίλες ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια. Κανείς δεν ενημερώνει τους αγρότες για την πραγματική αξία των κτημάτων τους, ούτε για την τραγική κατάσταση στην οποία σύντομα θα

Η ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΟΚ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Μια νέα μειοδοσία προστέθηκε στον κατάλογο των τόσων άλλων από την πολιτική ηγεσία με την πρόσφατη άρση του βέτο για την τελωνειακή ένωση Ε.Ε-Τουρκίας.

Μέχρι πριν από λίγο καιρό η Ελλάδα πρόβαλλε βέτο στην έγκριση του γνωστού 4ου χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου προς την Τουρκία, λόγω της τουρκικής κατοχής της Κύπρου και της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της στέρησης των δημοκρατικών ελευθεριών στην Τουρκία.

Οι επιδιώξεις των ισχυρών

Με το 4ο χρηματοδοτικό πρωτόκολλο η Γερμανία, κυρίως, η Βρετανία και η Γαλλία, που έχουν σημαντικές επενδύσεις και συμφέροντα στην Τουρκία, ήθελαν να αντικαταστήσουν τη χρηματοδότηση και τη βοήθεια που παρείχαν οι ίδιες σε διμερή βάση με κονδύλια της ΕΟΚ δηλ. και όλων των άλλων χωρών-μελών. Όπως ήταν φυσικό, οι υπόλοιποι δεν είχαν ιδιαίτερο λόγο να συνηγορήσουν σ' αυτό, επειδή δεν είχαν ιδιαίτερο πολιτικό και οικονομικό όφελος, και δεν ήταν διατεθειμένοι να πληρώνουν, για να κερδίζουν άλλοι. Το ελληνικό βέτο, μάλιστα, τους ήταν βολικό, επειδή αυτοί δεν παρουσιάζονταν ως κύριοι υπεύθυνοι, ενώ παράλληλα εμφανίζονταν ότι τάχα ενδιαφέρονταν για τις δημοκρατικές ελευθερίες του τουρκικού λαού.

Με την τελωνειακή ένωση, όμως, τα πράγματα άλλαξαν. Οι υπόλοιπες χώρες-μέλη, ιδιαίτερα οι βόρειες (Ολλανδία, Βέλγιο, Δανία, Σουηδία, Φιλανδία), απέκτησαν ενδιαφέρον, επειδή με την κατάργηση των δασμών και την άρση των εμποδίων στη διακίνηση κεφαλαίων, αγαθών και υπηρεσιών ανοίγουν νέες αγορές, προσδοκώντας μέσω της Τουρκίας διείσδυση στις μουσουλμανικές χώρες της πρώην Σοβ. Ένωσης. Τα βιομηχανικά και κτηνοτροφικά τους προϊόντα βρίσκουν διέξοδο, με αντιστάθμισμα το άνοιγμα της αγοράς τους στα φθηνά τουρκικά αγροτικά προϊόντα. Ετσι είναι διπλά κερδισμένες. Πουλάνε τα προϊόντα τους, ενισχύοντας τις χειμαζόμενες οικονομίες τους, και ταυτόχρονα επωφελούνται από την εισαγωγή φθηνότερων αγροτικών προϊόντων, που έτσι κι' αλλιώς δεν παράγουν.

ΕΟΚ - Τουρκία - Κυπριακό

Οι πολιτικές ηγεσίες της χώρας μας είχαν παρουσιάσει ότι το βέτο στη σύνδεση Τουρκίας-ΕΟΚ είναι σταθερό σημείο της εξωτερικής πολιτικής, με στόχο να πιεσθεί η Τουρκία, για να "λυθεί" το Κυπριακό. Αλλωστε, ένα από τα "επιχειρήματα" Καραμανλή για τα πλεονεκτήματα της ένταξης ήταν ότι η ΕΟΚ θα στηρίξει την Ελλάδα στα εθνικά της θέματα.

Φυσικά αυτό ήταν ένα ακόμη ψέμα. Η ΕΟΚ, όχι μόνο δεν έχει στηρίξει την Ελλάδα, αλλά αντίθετα φέρεται εχθρικά σ' ότι είναι αντίθετο με τα δικά της συμφέροντα. Αυτό φυσικά οφείλεται και στο ότι οι κάθε είδους ηγεσίες της χώρας μας υπηρετούν τα ξένα συμφέροντα, με αποτέλεσμα οι ξένοι να θεωρούν δεδομένο ότι η Ελλάδα θα ευθυγραμμίζεται μ' αυτούς. Ιδιαίτερα σ' ότι αφορά την τουρκική απειλή, είναι φανερό από παλιά ότι οι χώρες-μέλη δεν στηρίζουν, πλην φραστικών διακηρύξεων, τις ελληνικές θέσεις. Αντίθετα, η υποστήριξη της Τουρκίας αποτελεί το πιο σταθερό σημείο της πολιτικής τους.

Απογοητευτικότητα αντί μειοδοσίας

Στην πραγματικότητα οι πολιτικές ηγεσίες της χώρας σχεδόν πάντα, κάτω από τις ξένες πιέσεις, είναι ενδοτικές στις διεκδικήσεις και τις απαιτήσεις της Τουρκίας. Αντί να ασκούν επιθετική εξωτερική πολιτική, εκμεταλλευόμενες τη δυσχερή θέση της Τουρκίας σ' όλους τους τομείς (κατοχή Κύπρου, μεγα-λοϊδεατισμός, δημοκρατία, εθνική συνοχή, Κουρδικό, οικονομική και κοινωνική εξαθλίωση κλπ), την στηρίζουν τότε με τα Νταβός, τότε με το να μην αντιδρούν σε απειλές για πόλεμο, τότε με τη μη επέκταση των χωρικών υδάτων και τώρα με την τελωνειακή ένωση, στα πλαίσια της οποίας η τουρκική οικονομία, που βρίσκεται σε κακή κατάσταση, θα επωφεληθεί με 500 δις δρχ.

Η "αλλαγή" της ελληνικής πολιτικής είχε ως "δικαιολογία" ότι εξασφάλισε την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ. Δηλ. "η ίδια καραμέλλα" ότι με την ένταξη θα πιεσθεί η Τουρκία να "λυθεί" το Κυπριακό. Αυτό όμως είναι άλλο ένα ψέμα για εσωτερική κατανάλωση, επειδή στην απόφαση της ΕΕ ρητά αναφέρεται ότι η ένταξη θα πραγματοποιηθεί, εφόσον έχουν επιλυθεί τα προβλήματα "μεταξύ των δύο κοινοτήτων" (σ.σ και όχι με την Τουρκία).

Τη σημασία της ένταξης της Κύπρου στην ΕΕ την έχουμε αναφέρει σε προηγούμενο φύλλο της "Ε".

Οικονομικές επιπτώσεις για την Ελλάδα

Εκτός όμως των εθνικών θεμάτων η τελωνειακή ένωση της Τουρκίας προκαλεί στη χώρα μας πολύ σοβαρά προβλήματα στην οικονομία, πέραν αυτών που ήδη έχει προκαλέσει η δική μας ένταξη. Η γεωργία μας θα υποστεί ακόμη μεγαλύτερη συρρίκνωση. Προϊόντα όπως το βαμβάκι, η σταφίδα, τα καπνά, οι ντομάτες, οι πατάτες θα πάνουν να είναι ανταγωνιστικά και θα εξαφανισθούν (ιδιαίτερα η σταφίδα) ή θα

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΠΡΑΞΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΤΙΚΗ ΑΜΗΧΑΝΙΑ

Κυρίαρχο πολιτικό γεγονός των τελευταίων μηνών είναι η πρώτη μεγάλη πολιτική ήττα του Α. Παπανδρέου. Έπαγε να είναι κυρίαρχος του πολιτικού παιχνιδιού και μάλιστα χωρίς δραματικές αλλαγές πολιτικής του εξωτερικού παράγοντα, όπως π.χ. το '89. Αποτέλεσμα (και σ' ένα βαθμό και αιτία ...) η εικόνα διάλυσης κυβέρνησης και κόμματος του ΠΑΣΟΚ. Το ίδιο περίπου συμβαίνει και στον άλλο χώρο του σκηνικού, με την αμφισβήτηση του Μ. Έβερτ και τη φαινόμενη ετοιμότητα για νέα σχήματα.

Η κυβερνητική απραξία και η αντιπολιτευτική αδυναμία, η γενική πολιτική αμηχανία που επικρατεί δε θα αποτελούσε και πηγή ανησυχίας, μια που όσο λιγότερο λειτουργούν, τόσο μικρότερη ζημιά προκαλούν και ούτως ή άλλως κανένα δεν έπρεπε να ενδιαφέρει η κατάληξή τους, αφού και αυτοί και οι όποιοι διάδοχοί τους, δελφίνοι ή μη, οι ίδιοι είναι. Ενδιαφέρει όμως η διερεύνησή τους, κυρίως για τα αίτιά τους και επομένως για τις εξελίξεις που προδιαγράφουν και που θα είναι ακόμη πιο βλαπτικές για τη χώρα, όσο τουλάχιστον αυτές δε θα είναι αποτέλεσμα εσωτερικών αντιδράσεων και απαντήσεις στα δικά μας προβλήματα, κάτι που δε φαίνεται και τόσο μακρινό ...

Κυβερνητική διάλυση

Έπαγε, λοιπόν, να είναι ο Α. Παπανδρέου ο κυρίαρχος του παιχνιδιού και ήδη τελεί υπό προδεσμίαν. Δεν καθορίζει τους κανόνες ούτε ελέγχει τους παίκτες. Και τούτο, όχι επειδή είναι άρρωστος. Οι εξωτερικές δυνάμεις (και οι συνακόλουδες εσωτερικές) δε συμφωνούν πλέον σε ένα πρόσωπο, που να συνδυάζει και να συνδέει στο εσωτερικό τις ποικίλες επιρροές και συμφέροντα. Γιατί υπάρχει ρευστότητα στις εξωτερικές επιρροές, ακόμη και αυτές από την ίδια χώρα. Ο πρέσβυς π.χ. των Η.Π.Α. προωθεί Ντόρα (!), ο αντιπρέσβυς τον Έβερτ και αντίστοιχα στο ΠΑΣΟΚ ! Αντιτιθέμενες οι επιδιώξεις και μέσα από την Ε.Ε. Άλλοι θέλουν Πάγκαλο, άλλοι Σημίτη, άλλοι Βάσω (!), άλλοι Τσοχατζόπουλο. Δεν είναι τυχαία π.χ. τα ταξίδια του τελευταίου πριν από λίγους μήνες στην Αμερική και τώρα στη Βόννη και Λονδίνο. Δεν υπάρχει, λοιπόν, εξωτερική συμφωνία για διευθυντή ορχήστρας στο εσωτερικό του προτεκτοράτου και επόμενο είναι καθένας ξεχωριστά να επιδιώκει προώθηση της επιρροής

του, κατάκτηση ευνοϊκότερης θέσης, ώστε να έχει κέρδη στη νέα σύνθεση, που φυσικά δε θα είναι καλύτερη για τον ελληνικό λαό απ' ό,τι η προηγούμενη.

Το πρόβλημά τους όμως είναι ότι φαίνεται έκδηλα το πρόβλημα! Ο Ανδρέας δε μπορεί να κυβερνήσει, ούτε να μαλλώσει καν τους χυδαίους, και υπό άλλες συνθήκες αστείους, υβριστές του, ο κάθε υπουργός κάνει του κεφαλιού του, δηλαδή του ιδιαίτερου αφεντικού, το κάθε κομματικό στέλεχος παριστάνει τον αρχηγό κόμματος και η σύγχυση είναι η ίδια και στη ΝΔ. Πρέπει λοιπόν κάτι να γίνει, γιατί η αξιοπιστία, άρα η δυνατότητα νομιμοποίησης της εξουσίας, μηδενίζεται και από την άλλη εμφανίζονται ύποπτες και ανησυχητικές κινήσεις, που λίγο ακόμη θέλουν να γίνουν κινήματα αυτόνομα, όπως των αγροτών και σε λίγο των επαγγελματιοβιοτεχνών. Και τότε αντίο ηρεμία (τους) και αντίο η ασφάλειά τους.

Η λύση του όμως δύσκολη, πολύ δύσκολη, μια που ο κόσμος που φαίνεται τώρα ότι απλώς τους αμφισβητεί λίγο θέλει να αρχίσει να τους βάλει στην μπάντα.

Θα προωθηθούν τα νέα κόμματα ;

Θα συνεχίζονται, λοιπόν, οι αιμαχίες και οι ακροβολισμοί. Θα φωνασκούν οι όμιμοι διαφωνούντες (γενικώς και αορίστως), που μέχρι χθες έλειχαν κυριολεκτικά και μεταφορικά τον Ανδρέα, μέχρι να τους αναδείξει από την ανυπαρξία σε υπουργούς, υποψηφίους δημάρχους και επιτρόπους. Θα σιγανοστοιμάζεται ο Σημίτης, θα οργανώνεται ο Αρσένης, θα ρευματοποιεί ο ... Τσοβόλας. Θα ρίχνει τα 50 δισ. στην πολιτική αγορά ο Μητσοτάκης, για να μείνει στην επιφάνεια, θα εμφανίζεται από λο πλανήτη ο Ανδριανόπουλος και άλλα τέτοια. Τέτοια, που δεν τόλμησαν ούτε αυτοί του ΣΥΝ να υιοθετήσουν, τώρα που βλέπουν πως ο Ανδρέας δεν τους χρειάζεται, παρόλο που ο αρχηγός τους παρίστανε τον υπουργό των εξωτερικών και γενικά στήριζαν το ΠΑΣΟΚ, όπου μπορούσαν. Όμως δε φαίνεται να ήρθε η ώρα των νέων κομμάτων. **Δεν υπάρχουν πρόσωπα και δεν υπάρχουν ιδέες**, που να μπορούν να εξαπατήσουν αποτελεσματικά. Κάθε προσπάθεια λύσης φαίνεται να δημιουργεί μεγαλύτερα προβλήματα. Φαύλος

κύκλος!

Κίνδυνοι εξωτερικοί και εσωτερικοί

Θα μπορούσε κανείς να χαρεί για τα προβλήματα που έχουν οι σχεδιαστές των πολιτικών μας πραγμάτων, μια που λιγότερες είναι οι ζημιές και μεγαλύτερες (από άλλοτε) οι ελπίδες να δημιουργηθούν πάλι Έλληνες Πολίτες και επομένως προσπάθειες για ελληνικές λύσεις. Και θα δημιουργηθούν.

Εντωμεταξύ όμως όλοι οι επίδοξοι διάδοχοι ανταγωνίζονται στο ποιος θα ξεπουλήσει περισσότερο τη χώρα, για να πάρει το χρίσμα. Ποιος θα διευκολύνει τη διάλυση όποιας παραγωγικής μονάδας υπάρχει. Ποιος θα παραστήσει πιο πολύ το διεθνιστή, ώστε να παραδώσει πιο πολλά στους έξαλλους σοβινιστές γύρω από την Ελλάδα. Οι Αμερικάνοι και το ΝΑΤΟ (!) μας ζητούν να περιορίσουμε τις ... διεκδικήσεις μας από τους Τούρκους !! Παρακαλούμε εμείς τους Σκοπιανούς για ... απευθείας συνομιλίες. Διατυμπανίζουμε τα κοινά στρατιωτικά γυμνάσια στην Κύπρο, εφαρμογή της ενιαίας αμυντικής πολιτικής και την τελευταία στιγμή αποσύρουμε την αεροπορία μας με παρέμβαση των Αμερικάνων! Και ο Ανδρέας, νομίζοντας πως έτσι θα κερδίζει χρόνο, θα κάνει τη μία παραχώρηση μετά την άλλη, ώστε οι όποιοι διάδοχοι να μπορούν να κατηγορούν ...

Είναι, λοιπόν, μάλλον δύσκολα τα πράγματα και για όλους τους άλλους, δηλαδή για τους Έλληνες και δυστυχώς θα γίνονται χειρότερα όσο η απογοήτευση θα οδηγεί στην απάθεια και όχι σε απόφαση νέας προσπάθειας, απόφαση που μάλλον αχνοφαίνεται και πρέπει με κάθε τρόπο και από κάθε Έλληνα Πολίτη να επισπευδεί.

ΟΙ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

(συνέχεια από τη σελ. 4)

δηλώνουν υποστήριξη στους αγρότες, χωρίς ν' αναφέρονται στις παραπάνω αιτίες, απλούστατα κοροϊδεύουν. Τα χρήματα που θα κερδίσουν οι αγρότες από εκπτώσεις στο πετρέλαιο και άλλες τυχόν διευκολύνσεις θα τα χάσουν με το παραπάνω από άλλα μέτρα.

Η ελληνική αγροτική οικονομία θα μπορέσει να επιβιώσει και ν' αναπτυχθεί μόνον όταν η Ελλάδα αποχωρήσει από την ΕΟΚ, όταν προγραμματίσουμε την παραγωγή μας με βάση τα δικιά μας συμφέροντα και σε συνεταιριστική βάση, όταν η Ελλάδα μπορεί να εμπορεύεται ελεύθερα μ' όλες τις χώρες του κόσμου. >>

Κ. Στεφανόπουλος : μια «βολική» λύση

Η εκλογή του Κ. Στεφανόπουλου στη θέση του Προέδρου της Δημοκρατίας δε σημαίνει καμμία μεταβολή στην πορεία της χώρας μας. Ο νέος Πρόεδρος, παρά τα προτερήματα που διαδέτει ως άτομο, αν συγκριθεί με τους άλλους πολιτικούς ηγέτες, είναι βαθεία συντηρητικός. Το συμπέρασμα αυτό δε βγαίνει μόνο από τις υπηρεσίες που προσέφερε στο καθεστώς τρομοκρατίας της προδικτατορικής ΕΡΕ και στη μεταδικτατορική ΝΔ του Καραμανλή (τον οποίο εξακολουθεί να θαυμάζει), ούτε από το φιλοβασιλικό του παρελθόν, αλλά και από τις σημερινές πολιτικές του θέσεις.

Ο Κ. Στεφανόπουλος δε θα είχε επιλεγεί ως Πρόεδρος, αν κάποιο από τα 2 μεγάλα κόμματα συγκέντρωνε τον αριθμό των 180 βουλευτών. Ούτε, αν ο Α. Παπανδρέου έκρινε ότι η προσφυγή στις κάλπες θα του εξασφάλιζε την πλειοψηφία των 151 βουλευτών κι αν τον άφηνε η ΕΟΚ να προχωρήσει σε εκλογές. Αν κάτι απ' αυτά συνέβαινε, τότε Πρόεδρος θα ήταν κάποιος από τους αθλιότερους πολιτικούς σαν τον Κ. Καραμανλή, τον Α. Παπανδρέου, τον Κ. Μητσotάκη, τον Κ. Τσότσο. Ο Κ. Στεφανόπουλος ήταν, λοιπόν, μια «βολική» λύση και για τον ξένο παράγοντα (κυρίως αυτόν), αλλά και το ΠΑΣΟΚ και την ΠΟΛ.Α που τον υποστηρίζουν.

Μεθοδευση από τις ευρωεκλογές

Η εκλογή του Κ. Στεφανόπουλου μεθοδεύτηκε ως ενδεχόμενη λύση τουλάχιστον από τις ευρωεκλογές. Είχε τότε δηλώσει ότι, αν το κόμμα του δε συγκεντρώσει το 3% ώστε να εκπροσωπηθεί στην Ευρωβουλή, θα αποχωρήσει της πολιτικής. Συγκέντρωσε 2.90%, όλοι οι πολιτικοί του φίλοι πρότειναν να διατηρηθεί η ΔΗ.ΑΝΑ. και κανείς αντίπαλος δε θα τον κατηγορούσε για υπαναχώρηση. Όμως, ο Κ. Στεφανόπουλος διέλυσε τη ΔΗ.ΑΝΑ. και «αποχώρησε» από την πολιτική, ώστε να περιβληθεί τον υπερκομματικό μανδύα και να «αναμένει» την εκλογή του. Το σημαντικότερο είναι ότι τόσο στις προεκλογικές όσο και στις μετεκλογικές (των ευρωεκλογών) συνεντεύξεις του, ο Στεφανόπουλος φρόντισε να ευθυγραμμίζεται με την πολιτική της Ε.Ο.Κ. και σε ζητήματα οικονομικής πολιτικής και σε ζητήματα διεθνούς διπλωματίας. Στις ευκαιρίες που του έδιναν οι δημοσιογράφοι να «λαϊκίσει»

(συνέχεια στη σελ. 8)

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ : ΑΥΞΗΣΗ ΦΟΡΩΝ ΓΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗ ΧΡΕΩΝ

Πριν ένα χρόνο ψηφίσθηκε από τη Βουλή το νέο φορολογικό σύστημα των "αντικειμενικών κριτηρίων", που αφορά όσους δεν είναι μισθωτοί ή συνταξιούχοι, χωρίς να συναντήσει τότε ιδιαίτερες αντιδράσεις. Μόνο ορισμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες κάποιων κλάδων (πχ. γιατρών) είχαν προβάλλει "χλιαρές" αντιρρήσεις.

Η μέθοδος φορολόγησης με αντικειμενικά κριτήρια, που προσδιορίζονται με βάση κάποια αυθαίρετα λίγο-πολύ στοιχεία και μέσα άσκησης της επαγγελματικής δραστηριότητας (πχ. χρόνια που ασκείται το επάγγελμα, μέγεθος και θέση επαγγελματικού χώρου για τους επαγγελματίες, καλλιεργούμενη έκταση και είδος προϊόντος προκειμένου για τους αγρότες), είναι εξ ορισμού άδικη, επειδή ο φόρος δεν προσδιορίζεται με βάση το πραγματικό εισόδημα, αλλά με βάση ένα τεκμαρτό, που προκύπτει μ' αυτόν τον αυθαίρετο τρόπο. Έτσι άλλοι καλούνται να πληρώσουν φόρους υψηλότερους σε σχέση με τα πραγματικά τους εισοδήματα και άλλοι χαμηλότερους.

Το φορολογικό σύστημα μέχρι σήμερα

Οι πολιτικές δυνάμεις, που στηρίζουν το σημερινό καθεστώς και που η πολιτική τους υπαγορεύεται από τα ξένα συμφέροντα, εκφράζουν εσωτερικά τα συμφέροντα μιας ιθύνουσας παρασιτικής και εξαρτημένης τάξης. Φυσικά είναι υποχρεωμένες να αντλούν την εκλογική τους δύναμη από όλες τις κοινωνικές τάξεις. Ο συνδυασμός αυτός (ξένα συμφέροντα, παρασιτική άρχουσα τάξη) σφράγισε ιστορικά την πορεία της χώρας και εμπόδισε την ανάπτυξη μιας παραγωγικής οικονομίας και ενός ισχυρού οικονομικά κράτους, που θα προστατεύει και θ' αναπτύσσει την εθνική παραγωγή. Άμεση συνέπεια αυτού ήταν η καθιέρωση ενός φορολογικού συστήματος, που συντηρούσε μεν την απαιτούμενη διαφθορά (χαριστικές παροχές σε "ημέτερους", "μίζες" σε πολιτικούς), όμως δεν είχε στόχο να μεγιστοποιήσει τα δημόσια έσοδα.

Παράλληλα το φορολογικό σύστημα διαμόρφωσε καθεστώς αφορολόγητου στα μεγάλα και μεσαία εισοδήματα και φαινομενικά και σε ορισμένες κατηγορίες χαμηλών εισοδημάτων, όπως π.χ. στους αγρότες, που τους απομυζούσαν με άλλους τρόπους, ώστε να εμφανίζεται η φοροαπαλλαγή και η φοροδιαφυγή ως κοινωνική παροχή.

Στην Ελλάδα τα δημόσια έσοδα στηρίζονταν ανέκαθεν στην άμεση φορολογία των μισθωτών και των συνταξιούχων, στους υψηλούς έμμεσους φόρους, καθώς και στους φόρους επί της κινητής και ακίνητης περιουσίας, που επιβάρυναν κατά κανόνα τα χαμηλά εισοδήματα. Η ιθύνουσα κλάση της χώρας μας φοροδιαφεύγει μόνιμα. Στους κύκλους αυτούς είναι διαδεδομένη η απόκρυψη των προσωπικών τους περιουσιακών στοιχείων με τη μέθοδο υπαγωγής τους σε εικονικές ή πραγματικές εταιρείες ή σωματεία.

Έτσι στο πλαίσιο αυτό αναπτύχθηκε η φοροδιαφυγή όχι μόνο ως πρακτική αλλά, σ' ένα μεγάλο βαθμό, ως κοινωνική συνείδηση, που είχε "ιδεολογική βάση" την αντίσταση στο Κράτος- "κλέφτη". Η φοροδιαφυγή έγινε κίνητρο για παρασιτικές οικονομικές δραστηριότητες, που τροφοδοτούν την παραοικονομία.

Το νέο σύστημα επιβάλλεται από την ΕΟΚ

Όμως οι καιροί άλλαξαν. Η ένταξη στην ΕΟΚ αποδιάρθρωσε κάθε παραγωγικό στοιχείο της ελληνικής οικονομίας και προκάλεσε την βαρειά υπερχρέωση της χώρας. Δεν αρκούν πλέον οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, για να καλύψουν τα χρέη που φθάνουν τα 28 τρις δρχ. Αλλωστε, ο αριθμός τους μειώνεται, όπως και το εισόδημά τους λόγω της ανεργίας και της λιτότητας. Η ΕΟΚ έχει ζητήσει από πολύ καιρό τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, ώστε να πληρώνονται χωρίς προβλήματα τα χρέη. Ήταν λοιπόν αναμενόμενο ότι αργά ή γρήγορα θα καλούνταν να πληρώσουν φόρους τα κοινωνικά στρώματα, που ως τώρα είχαν φορολογική ασυλία.

Τα "αντικειμενικά κριτήρια" μόνο στόχο έχουν την αύξηση της φορολογίας και όχι την καθιέρωση ενός δίκαιου φορολογικού συστήματος. Ούτε την αρχή να μετέχουν όλοι στα δημόσια βάρη ανάλογα με τα εισοδήματα τους εκπληρώνουν, ούτε ότι τα αυξημένα φορολογικά έσοδα θα πιάσουν τόπο. Κάτι τέτοιο απαιτεί οργανωμένο και αδιάφθορο ελεγκτικό φορολογικό μηχανισμό, που όπως δείχνουν τα πράγματα κανείς τους δεν επιθυμεί.

Πραγματικά αντικειμενικά κριτήρια είναι αυτά που αφορούν τον τρόπο διαβίωσης, την κινητή και ακίνητη περιουσία.

Ο ΙΣΛΑΜΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ **κίνδυνος για τα μακάρια κατεστημένα**

Τους τελευταίους μήνες εμφανίζεται σ' όλο το δυτικό κόσμο έντονο το απειλητικό φάσμα του ισλαμικού κινδύνου. Οι ισλαμιστές στην Αλγερία νίκησαν στις εκλογές και, αφού είναι κίνδυνος (!), οδήγησαν σε στρατιωτική κυβέρνηση, που τους κήρυξε εκτός νόμου, αλλά αυτοί δεν "κάδονται φρόνιμοι". Οι ισλαμιστές της Αιγύπτου διαμαρτύρονται όχι κόσμια για τη δυτική εξάρτηση και τις αφόρητες συνθήκες ζωής. Και παρά τη σχετική εξημέρωσή τους, οι νικητές Ισλαμιστές του Ιράν προκαλούν ρίγη φρίκης στους "δημοκράτες ανθρωπιστές" της δύσης, που έτρεχαν να επωφεληθούν από τη χλιδή του Σάχη και την απερίγραπτη αθλιότητα των υπηκόων του και που τώρα καθόλου δεν ενοχλούνται από τη στρατιωτική (πλην φιλική προς αυτούς...) κυβέρνηση της Αλγερίας.

Κίνδυνος αυτοί, **βοηθήστε τους υπηρέτες μας!**

Με κάθε τρόπο προβάλλεται σαν μέγας κίνδυνος για τις "δυτικές αξίες" της Δημοκρατίας και του Ανθρωπισμού η αναβίωση, όπως λένε, του θρησκευτικού φανατισμού, ενδεχομένως και του ιερού πολέμου, του τζιχάντ των ισλαμιστών.

Πρέπει, προτείνουν, να ενισχυθούν με κάθε τρόπο οι "εκουγχρονιστικές" κυβερνήσεις στην Αίγυπτο, Αλγερία, Σαουδική Αραβία και γενικά στις ισλαμικές χώρες, ώστε να μην επαναληφθεί το προηγούμενο του Ιράν. Και δεν εννοούν, βέβαια, να περιοριστεί ο οικονομικός τους στραγγαλισμός ή να παρδούν κατάλληλα οικονομικά και κοινωνικά μέτρα, ώστε να γίνει η ζωή εκεί ανθρωπινότερη. Εννοούν να μην κινδυνεύσει η άρχουσα τάξη (που στις περισσότερες χώρες ήταν αποτέλεσμα των εθνικοαπελευθερωτικών αγώνων, αλλά κατέληξαν υπηρέτες των πρώην αφεντικών τους) και τα δικά τους οικονομικά και στρατηγικά συμφέροντα εκεί.

Ειδικά σ' εμάς εδώ οι "προοδευτικοί" και "διανοούμενοι" μας επισείουν τον ισλαμικό κίνδυνο στην Τουρκία, αν εμείς δε βοηθήσουμε την άρχουσα τάξη της σε ότι μας ζητάει, γιατί, λένε, οι άλλοι, αν έλθουν, θα είναι ... εχθροί μας! Να δώσουμε σε αυτούς, για να μη μας τα πάρουν οι άλλοι!!

Πάντως τα πρόσφατα γεγονότα με τον ενδοϊσλαμικό εμφύλιο Αλεβιτών και Σουνιτών είναι άλλου είδους και άλλου στοχεύουν.

Το ισλαμικό κίνημα, κίνημα κοινωνικό

Φυσικά δεν λένε την αλήθεια οι φίλοι μας της Δύσης. Και μόνο το ότι ανησυχεί το ΝΑΤΟ θα αρκούσε, για να φανεί πού είναι ο κίνδυνος. Ας δούμε όμως.

Η ισλαμική θρησκεία είχε (όπως και κάθε θρησκεία, αρχικά τουλάχιστον) κοινωνικό περιεχόμενο. Αιτήματα δικαιοσύνης, ισότητας, βοήθειας προς τον άνθρωπο. Γι' αυτό άλλωστε μπόρεσε τόσο εύκολα να ριζώσει σε περιοχές ανώτερου πολιτισμού, αλλά με έντονες κοινωνικές αδικίες, όπως στη Συρία, αργότερα στη Μικρά Ασία, στη Βόρεια Αφρική, στην Περσία, στην Ινδία με την έντονη ταξική διαίρεση (κάστες). Φυσικά και στον ισλαμισμό το τελετουργικό στοιχείο και το τυπικό κυριάρχησε, με το συνακόλουθο δογματισμό και μισαλλοδοξία. Αλλά ίσως επειδή από την αρχή είχε και καθαρά κυβερνητικό και διοικητικό προσανατολισμό, διατηρήθηκαν αρκετά στοιχεία της διδασκαλίας και έτσι κάθε φορά που οι συνθήκες ζωής γίνονται ανυπόφορες, ολόκληρο το σύστημα του Ισλαμισμού επανέρχεται σαν η σωτήρια λύση.

Δεν μπορούν να το ελέγχουν

Αυτό είναι που φοβούνται. Δεν είναι εύκολο να καθοδηγηθεί και να παροχευτεί έτσι, ώστε να τους εξυπηρετήσει, όπως π.χ. έγινε με το Λώρενς της Αραβίας, τον Άγγλο υποκινητή της ισλαμικής επανάστασης της Αραβίας κατά των Τούρκων στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Και στην Αίγυπτο και στην Αλγερία π.χ. ο λαός άλλα περίμενε, όταν έδιωχνε τους Άγγλους και τους Γάλλους. Και τώρα που οι συνθήκες ζωής έγιναν πάλι αφόρητες και μάλιστα χωρίς ελπίδα διόρθωσης με τα, υποτίθεται, προοδευτικά καθεστώτα τους οι ισλαμιστές εκφράζουν πια την πιο ριζοσπαστική εκδοχή υπεράσπισης και διεκδίκησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους, κάτω από θρησκευτικό ένδυμα όμως. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα και εκδηλώσεις όντως αντιδραστικές, που στηρίζονται στην αναπόφευκτη τυπολατρία, όπως την εναντίωση στη χειραφέτηση της γυναίκας, εμμονή σε τυπικά της λατρείας κ.ά. και αυτά βάζουν σαν προμετωπίδα, για να τα δυσφημήσουν. Αυτά όμως δεν αναιρούν τον κοινωνικό χαρακτήρα του κινήματος και, σαν τέτοιο πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Κ. Στεφανόπουλος: μια «βολιυή» γύνη

(συνέχεια από τη σελ. 5)

(αφού ζητούσε την γήφο των πολιτών) ήταν αυστηρότατος: καμιά παρέκκλιση.

Με την επιλογή Στεφανόπουλου «βολεύτηκαν» οι ξένοι που έχουν ένα σίγουρο άνθρωπο, χωρίς μάλιστα απαιτήσεις και όρους. Ο Σαμαράς «βολεύτηκε», γιατί μπορεί να ισχυρίζεται ότι ο νέος Πρόεδρος είναι ιδεολογικά συγγενής του και ότι έσπασε την κυριαρχία των 2 μεγάλων κομμάτων. Το ΠΑΣΟΚ «βολεύτηκε», γιατί πειστικά ισχυρίζεται ότι δεν έφταναν οι γήφοι για ... «αριστερό» Πρόεδρο. Για τα στελέχη του το βασικό ήταν να αποφευχθούν οι εκλογές, για να φαγωθούν ανενόχλητα επί 2,5 χρόνια οι μίζες από τα μεγάλα έργα.

Ως προσωπικότητα ο Κ. Στεφανόπουλος (από όσα μπορούμε να γνωρίζουμε) ξεχωρίζει από τους άλλους πολιτικούς, κυρίως γιατί δεν έχει αναμειχθεί ποτέ σε οικονομικά σκάνδαλα και μίζες. Είναι σεμνός, ειλικρινής με πυκνό και περιεκτικό λόγο. Σήκωσε το ανάστημα του εναντίον του Μητσοτάκη και έφυγε από τη Ν.Δ., αλλά με την ενδάρκυνση ισχυρών ξένων κύκλων. Δε σήκωσε ποτέ το ανάστημά του σε καμιά απόφαση της Ε.Ο.Κ. ή των Η.Π.Α. που έδιγε τα ελληνικά συμφέροντα και, δυστυχώς, δε θα το πράξει ούτε στο μέλλον. Θα ξεχωρίζει ως προς το ήθος από τον Έμπερτ και τους δελφίνους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά θα συνδέεται μαζί τους μια πολιτική ηγεσία μειριοτήτων για τις διαθέσεις της οποίας δε θα δικαιούμαστε να σουχάζουμε.

Οι Γερμανοί στη Ν. Πελοπόννησο

(συνέχεια από τη σελ. 2)

βρεθούν κι αυτοί και τα παιδιά τους. Προτιμούν να «τσεπώνουν» σήμερα μερικά εκατομμύρια, που αύριο δε θα έχουν καμιά αξία.

Ήδη σήμερα μιλάμε για γερμανικά χωριά και οικισμούς. Στην κοινότητα Νεοχωρίου της μεσσηνιακής Μάνης οι Γερμανοί έχουν αγοράσει **ΟΛΑ** τα σπίτια και μόνον ένας Έλληνας ναυτικός αρνείται να πουλήσει, παρά τις πιέσεις και τις απειλές, έχοντας μάλιστα υψώσει μια μεγάλη ελληνική σημαία στην αυλή του!

Στον παραλιακό οικισμό Περούλια της κοινότητας Βουναρίων φημολογείται ότι ήδη έχουν κάνει αίτηση ν' αναγνωριστούν ως μειονότητα!

Η κατάσταση γίνεται πιο ανησυχητική αν σκεφτεί κανείς ότι:

- Οι Γερμανοί αυτοί εμφανίζονται ως άνεργοι και πηγαionoέρχονται στη Γερμανία.
- Ζουν σε μία περιοχή με στρατιωτικές εγκαταστάσεις, από τις οποίες ελέγχονται οι κινήσεις πλοίων και αεροπλάνων στην Αν. Μεσόγειο.

ΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ

(συνέχεια από τη σελ. 6)

Οι κινητοποιήσεις των εμπόρων, επαγγελματιών και, σ'ότι αφορά το φορολογικό, των αγροτών θα ήταν σωστές, στο βαθμό που ζητούσαν μέτρα δικαιότερης φορολόγησης και τη διασφάλιση ότι τα αυξημένα δημόσια έσοδα θα έχουν παραγωγική και κοινωνική κατεύθυνση και δεν θα είναι μόνο για τις «μαύρες τρύπες». Όμως δυστυχώς, όπως φαίνεται, η βασική επιδίωξή τους είναι μόνο η κατάργηση του σημερινού συστήματος των «αντικειμενικών κριτηρίων» και συνεπώς η διατήρηση του καθεστώτος της φοροδιαφυγής με αποτέλεσμα η γραμμή της ΕΟΚ να φαντάζει σωστή και να μην αποκαλύπτεται ο πραγματικός λόγος για τον οποίο επιβάλλει «τα αντικειμενικά κριτήρια».

Τελικά όμως το σύστημα βρίσκεται σε αντίφαση. Προσπαθεί να ασκήσει φορολογική πολιτική που εφαρμόζεται σε χώρες με παραγωγική οικονομία. Όμως, αντί τα επί πλέον έσοδα να ενισχύσουν την οικονομία, θα πάνε στους ξένους και στη διαφθορά.

Ως τώρα το κράτος επωφελείτο από την παραοικονομία, αξιοποιώντας το «μαύρο χρήμα» της με τα ομολογιακά δάνεια, πληρώνοντας όμως σημαντικά ποσά σε τόκους, που ανατροφοδοτούν την παραοικονομία.

Τώρα στην προσπάθεια να φορολογήσει τα κέρδη της παραοικονομίας, εκτός της κοινωνικής αναμόχλευσης που δημιουργεί και που θα έχει και μακροπρόθεσμες πολιτικές συνέπειες, θ' αρχίσει ν' αντιμετωπίζει άμεσα προβλήματα εξεύρεσης δανειακών κεφαλαίων.

Η ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΟΚ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(συνέχεια από τη σελ. 3)

περιορισθούν δραστικά. (Ο σταφιδέμπορος Κουνινιώτης έχει κλείσει το εργοστάσιο του στο Αίγιο και έχει μεταφέρει την επιχειρηματική του δραστηριότητα στη Μ.Ασία. Ο μεγαλέμπορος καπνού Μιχαηλίδης κτίζει εργοστάσιο καπνού «Βιρτζίνια» στην Τουρκία).

Η τελωνειακή ένωση θα ωφελήσει μόνο την ιθύνουσα κάστα της Τουρκίας και όχι τον τουρκικό λαό. Η σχέση ΕΟΚ-Τουρκίας είναι ετεροβαρής. Πολύ σύντομα θα δούμε θεαματική αύξηση του εξωτερικού τους χρέους, προγράμματα λιτότητας, συρρίκνωση της παραγωγής τους, που σε συνδυασμό με την εθνική και ταξική πολυδιάσπαση της κοινωνίας τους θα προκαλέσουν, μεγαλύτερα προβλήματα συνοχής της Τουρκίας.